

Västindiens mysigaste flygplats - igår och idag!

av Leif-Ove Hubertsson

"Paradis finns bara på ett fåtal ställen på vår jord. S:t Barth är ett av dem!"

Så skrev den franske humoristen Jule Renard. Att även jag hyser en alldeles speciell kärlek till denna karibiska pärla hänger samman med en stor portion nostalgi. Redan i femtonårsåldern tändes nämligen mitt västindienintresse just tack vare vår forna koloni. När jag sedan i mitten av 1960-talet för första gången landade på St Barthélemy, kändes det som ett förverkligande av min västindiska pojkröm. Då hade man just börjat cementera en start- och landningsbana, så Mnsieur Ledée, som piloten hette, satte skickligt ner planet på den del av banan som var klar - en knappt hundratalet lång cementplatta - varefter vi fortsatte ut i något som närmast kan liknas vid en ordinär svensk åker! Det var med andakt jag klev ur det lilla fyrsitsiga planet. Jag hade landstigit på St Barthélemy. Självklart ville jag verifiera detta med en stämpel i passet. men härav blev intet! Trots att jag frågade och bönade fanns det ingen myndighetsperson som kunde hjälpa mig med detta. Idag är det möjligt att få en stämpel i passet. Fast man måste be om det!

Mot modernare tider...

När jag skulle lämna ön efter mitt första besök, hade några halvilda getter förirrat sig ut på flygfältet. De gick lungt och betade längs kanten av cementbanan. Piloten plus tre passagerare - varav jag var en - lyckades med gemensamma krafter mota bort de framfusiga kreaturen från startbanan. Bara ett par decennier tidigare hade St BARths isolering från ytterligare världen brutits. Då hade Remy de Haenen (sedemera öns borgmästare) visat att det gick att landa med flygplan på öns enda plana äng. Detta blev ett slags "sesam öppna dig" för St Barth. man kan säga att hela öns framåtskridande avspeglas i flygplatsens snabba utveckling.

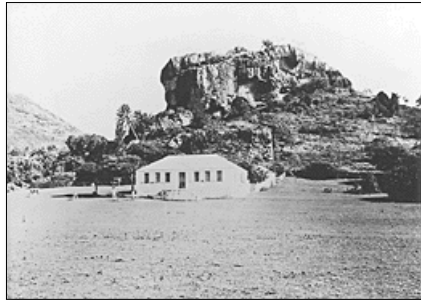
"Kill-i-magen backe"

Ett otal antal gånger har jag anlänt flygvägen till sköna St BARth. Nästan varje gång har flygplatsen förändrats på något vis; ofta till det bättre. Terminalsbyggnader har kommit och gått samt byggts om och till, landningsbanan har förlängts etapp för etapp osv. Sedan 1984 är det officiella namnet Aeroport Gustav III.

Något som däremot knappast förändrats är själva inflygningen. Flygplatsen börjar strax efter en bergskam. Stället brukar benämnas la Tourmente; ungefär "Blåshålet". När piloten kommit så långt måste han snabbt sänka planet för att få landningshjulen i marken i god tid innan den cementerade landningsbanan avlöses av St Jean-stranden och Karibiska Havet. När sonen Marcus för första gångerna landade här, jublade han över "världens bästa kill-i-magen-backe"! På den del av St Jean-stranden som ligger i flygplatsens förlängning får man inte lov att sola eller bada. Stora plakat upplyser härom! Förbudet åtlöds dock uselt. Massor av människor placerar sig nämligen rakt framför banan laddade med allehanda fotoapparater.

Intensivt trafikerad

Gustav III:s flygplats är idag maximalt utbyggd. Från tidigare nämnda bergskam till den underbara St Jean-stranden sträcker den sig 685 meter. Visserligen har trafiken tätat förskräckligt på senare år, men ord som DC-10 eller jumbojet viskas inte ens här. De största planen som trafikerar St Barth är Air Guadeloupes och Winaris 19-sitsiga plan. När de landar med full last är det fortfarande något av en händelse. Många åskådare höjer på ögonbrynen när nitton passagerare ormar sig ut ur den trånga maskinen. När sedan lika många personer - ofta omfångsrika amerikanare - med souvenirpåsar och spritkassar, lyckas klämma sig in i densamma, är det rena konststycket. Sedan imponeras man ytterligare när den lilla övervingade farkosten lyckas lyfta till synes utan besvär.

Leif-Owe "Hubbe" Hubertsson - en av Sveriges främsta Västindienkännare. Bl.a. trippelvinnare i TV:s "Kvitt eller dubbelt".